АЛЕКСАНДЪР ПУШКИН
КЪМ БАТЮШКОВ

Превод от руски: Кръстьо Станишев, —

chitanka.info

КЪМ БАТЮШКОВ[0]

Във пещери далече
родих се в Хеликон,
Тибул аз бях наречен
във чест на Аполон.
Със светла Ипокрена
живях във упоение,
под рози — дъхав ред,
израснах аз поет.

Син весел на Ермия,
дари ме щедро ти
със свирчица в ония
игриви златни дни.
Обикнал я отрано,
аз свирих непрестанно,
неопитен и плах,
но с музите дружах.

А ти, певец забавен,
на девите любим,
ти искаш в пътя славен
да литна несломим,
Анакреон оставил,
с Марон да се прославя
със лира най-подир
във кървав боен пир.

Оскъден дар лелея,

към мене Феб бе строг,
под чужда стряха пея,
далеч от своя бог.
С Икар във път опасен
да полетя боя се,
устата ми шепти:
„При своето си ти!“

---

[0] Напечатано в „Российский Музеум“, 1815, № 6. Написано е под впечатление от срещата на Пушкин с Батюшков през февруари 1815 г. Последният стих на оригинала е цитат от послание на Жуковски до Батюшков. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

http://chitanka.info

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.